

Hertil kommer at nogle piger oplyser (til Tjekpunktet), at de i hashklubber på forskellig vis er blevet forført til seksuelle ydelser.

De omtalte piger karakteriseres som svage og sårbare og med en trist baggrund. Der er ingen oplysninger om drengeprostitution.

Samtidig er Socialministeriet vidende om, at der på gadeplan til stadighed arbejdes med at opsoge disse piger, samtidig med at der gennem samarbejde med bl.a. sagsbehandlere arbejdes på at få pigerne ind i mere konstruktive livsforløb.

Spm. nr. S 3915

Til socialministeren (10/9 01) af:

Karen Rønde (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvad der gøres for de ca. 1000 stofmisbrugere under 18 år med henblik på at få dem ud af misbruget?«

Svar (21/9 01)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg ved, at der i mange kommuner og amter gøres et stort og godt arbejde for at finde løsninger på de omtalte unges problemer. Problemer som varierer fra ung til ung, men hvor jeg finder stofmisbruget er et fælles symptom. Den enkelte kommunes socialforvaltning har sine lokale muligheder og amtskommunerne hver deres muligheder og tilbud til kommunerne.

For at animere kommuner og amter, der måske står mere usikre overfor problemstillingen, kan jeg nævne, at Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Narkotikarådet og Socialministeriet på min foranledning nu arbejder på at komme med forslag til konkrete tiltag omkring hjælpen til de omtalte unge.

Spm. nr. S 3975

Til socialministeren (13/9 01) af:

Karen Rønde (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorvidt ministeren finder det retssikkerhedsmæssigt hensigts-

mæssigt, at opholdssteder ikke har mulighed for at indbringe en amtskommunal afgørelse for en anden myndighed?«

Svar (20/9 01)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Efter § 94 a skal private botilbud efter servicelovens §§ 91 og 93 være godkendt som generelt egnede af den stedlige amtskommune, med mindre opholdsstedet har indgået en generel aftale med en kommune eller amtskommune om anvendelse af botilbudet, herunder om tilsyn.

Baggrunden for netop at vælge amtskommunen som godkendelsesmyndighed har været, at amtskommunen må antages at råde over fornøden ekspertise i relation til spørgsmålet om et bestemt opholdssted kan leve op til den opgave, som opholdsstedet ønsker at løse.

Fordelen ved forhåndsgodkendelse og løbende generelt tilsyn med tilbudene er, at der opnås kendskab til, hvilke tilbud, der eksisterer og hvilke rammer, de arbejder indenfor.

Et eventuelt afslag på godkendelse som egnet botilbud kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 94a, stk.2, svarende til, hvad der er gældende for opholdssteder for børn og unge efter Servicelovens § 49, stk. 3.

Spørgsmålet om klageadgang blev diskuteret i 1991-1992 i forbindelse med Socialudvalgets betænkning til L 214 (ændring af reglerne om foranstaltninger for børn og unge), hvor der blev stillet et ændringsforslag til forslaget § 66, stk.2, med det formål at gøre amtsrådet til klageinstans for de kommunale afgørelser om godkendelse af opholdssteder for børn og unge.

Dette ændringsforslag blev forkastet af et stort flertal. Baggrunden herfor var, at der i godkendelsen indgår en lang række elementer, som forudsætter et grundigt kendskab til en lang række lokale forhold.

Samme forhold gør sig også gældende på voksenområdet.

Endvidere er der – som også anført i bemærkningerne til lovforslaget – tale om en generel egenhedsvurdering baseret på offentligt tilgængelige kvalitetskriterier, og det forudsættes, at amtskommunens vurdering fremgår af en begrundet, skriftlig afgørelse.

Behandlingen af en ansøgning om godkendelse af et opholdssted vil skulle følge de administrative regler efter forvaltningsloven og offentlighedsloven.